

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2415/2015
Рж 436/2015
19.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужилаца Републике Србије, коју заступа Државни правобранилац и Јавног предузећа "Србијашуме" Београд, Шумско газдинство "Шумарство" Рашка, против туженог В.В. из Н.П., кога заступа З.Ј. из Н.П., ради утврђења права својине, одлучујући о жалби тужиоца Републике Србије изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р1 325/15 од 08.10.2015. године и ревизији тужиоца Републике Србије изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2329/14 од 16.04.2015. године, у седници одржаној 19.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Крагујевцу Р1 325/15 од 08.10.2015. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца Републике Србије изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2329/14 од 16.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2329/14 од 16.04.2015. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Новом Пазару П 337/13 од 17.04.2014. године, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се према туженом утврди да тужиоци имају право својине и право коришћења на непокретности означеној као кп... КО Ј. што је тужени дужан признати и трпети промену поседовног стања код Службе за катастар непокретности Нови Пазар. Ставом другим изреке, одлучено је о трошковима поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац Република Србија је изјавила ревизију позивајући се на члан 404. ЗПП.

Апелациони суд у Крагујевцу је 08.10.2015. године донео решење Р1 325/15 да се не дозволи посебна ревизија.

Против овог решења тужилац Република Србија је изјавила жалбу.

Одлучујући о изјављеној жалби, Врховни касациони суд је нашао да у овом случају Апелациони суд у Крагујевцу није био овлашћен да одлучује о дозвољености ревизије јер се на овај случај примењује Закон о парничном поступку ("Службени гласник РС" 55/14) јер је пресуда једанпут укидана (25.02.2013. године). С обзиром да је по овом закону ревизија дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП, укинута је решење Апелационог суда у Крагујевцу и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, парцела која је предмет спора бр. ... КО Ј. је уписана у листу непокретности број ... КО Ј. на име В.В. као приватна својина са обимом удела 1/1. В.В. је као власник непокретности уписан код надлежне Службе за катастар непокретности на основу решења Одељења за комуналне послове Општинског већа Нови Пазар од 10.12.1999. године, решења Министарства за финансије од 29.09.1994. године и решења Министарства финансија и економије од 26.03.2002. године. До промене површине наведене парцеле дошло је израдом дигитално-катастарског плана за КО Ј.. Према подацима пописног катастра који је на снази од 1953. године, катастарска парцела бр. ... по култури шума шесте класе површине 5.00,00ха била је уписана у поседовном листу број ... КО Ј. на име В.А., а садашња кат. парцела број ... КО Ј. се налази у оквиру ње. Аерофотограметријским снимањем који су ступили на снагу 1969-1970. године парцела бр. ... звана П. по култури шума пете класе површине 3.52,71ха била је уписана у поседовном листу број ... КО Ј. на име ДС Шумско газдинство Нови Пазар. Такво стање у јавним књигама је све до напред описане промене из 2004. године када је на основу наведених решења парцела уписана на име туженог. Против оца туженог је поднета пријава 1992. године због самовласног заузећа земљишта. Пријаву је поднео правни претходник тужиоца другог реда. Пријава је одбачена, а поступак по пријави обустављен. Жалба на ово решење је одбијена као неоснована и решење је потврђено. Увидом у историјат парцеле бр. ... КО Ј. и на основу налаза и мишљења вештака геометра, приликом аерофотограметријског снимања, чији подаци су ступили на снагу 1969-1970. године, кат. парцела број ... КО Ј. је постала друштвено средство и у јавним књигама од 1970. године па све до промене која је извршена 2004. године водила се као друштвена својина ШГ Нови Пазар. На основу решења Одељења за комуналне послове и Министарства за финансије РС, Ресор за имовинско-правне послове, наведена кп. је уписана на име туженог. Према правноснажној пресуди Вишег аграрног суда у Скопљу – Аграрни суд за Срез Дежевски у Новом Пазару од 18.06.1937. године наведена парцела је била својина правних претходника

туженог још од пре Другог светског рата, а тужиоци на њој никада нису имали ни својину ни државину.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд применио материјално право када је одбио тужбени захтев тужилаца.

Параграфом број 2 Закона о шумама Краљевине Југославије од 21.12.1929. године прописано је да се све шуме сматрају власништвом државе изузев оних шума на којима је физичко лице законитим путем стекло право својине.

Имајући у виду да је тужени и његови правни претходници у државини ове непокретности и то према судској одлуци Вишег аграрног суда у Скопљу – Аграрни суд за Срез Дежевски у Новом Пазару од 18.06.1937. године којом је државину на овој непокретности стекао правни претходник туженог В.А., да је по установљењу катастра 1953. године парцела била уписана у поседовни лист број ... КО Ј. на име В.А. и носила ознаку кп. 2/39 шума шесте класе зв ... у површини од 5.00ха, да је по поседовној пријави Општинске пореске комисије за село Р. издата пре Другог светског рата без датума, да је парцела била уписана са ознаком кп. ... КО Шума зв П. у површини од 4.00ха 6 класе, да се налази у непосредној близини куће и парцеле која чини окућницу правног претходника туженог и да је од 1924. године па до авиоснимања 1966. године била уписана као приватна својина, а од 1966. године до 14.04.2004. године на тужиоца, без правног основа, када је поново у току 2003. године на основу решења РГЗ од 26.03.2002. године уписана на В.В., овде туженог, правилно је другостепени суд закључио да је тужени ову парцелу стекао законитим путем због чега се не може сматрати власништвом државе и због чега је правилно одбијен тако постављен тужбени захтев.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**